

ప్రధానాంశస్థితి వివరణ :

మనస్సే హృదయంగా మారుతు పోవుటలో అన్ని కాలాల బాహ్యపుపౌరల నడుమన అనుభవనిర్వహణ యొక్క నడక బాహ్యలోకంగా మారుతు,అందున మన యొక్క అనుభవాన్ని గుర్తుఎరుగుటకు గాను ఐదు జ్ఞానేంద్రియాలు రెండు కనుబొమల మధ్య ఏకమై ఒకప్పటి మన అనుభవాన్ని గమనించగా,ఖచ్చిత గమనిక వేయగా ఆ తదుపరి గమనార్హ ములో విశదీకరింపబడిన తరువాత అది సరివివరణతో కూడుకోబడిన దారియే అని లోకగమనము చేత నిర్దారించబడిన తరువాత గమనములో జ్ఞానేంద్రియాలు ఏకీకృతమగును.అలా ఏకీకృతం కాబడగానే జన్మపర్యంతముల పర నడుమన తీగ కదులును.ఉదహరించి బాహ్యంలో తల్లి అనుభవాన్ని అంతా తల్లికోణాల యొక్క లోతుల్లో గుర్తుఎరుగుతు పోయినట్లైతే ఒక్కొక్క కోణపులోతుకు ఐదు జ్ఞానేంద్రియాలు ఏకీకృతమగుతు వచ్చును.అలా చూస్తే తల్లి సంబదిత కోణపులోతులన్ని జ్ఞానేంద్రియాల పర నడుమన ఏకీకృతమగుట ద్వారా జన్మపర్యంతముల పర నడుమన తల్లితీగ అనుసారికములన్నియు కదిలినట్లే.అలా తీగలన్ని కదులుటలో ఆ తదుపరి ఆ తల్లి అనే కదలిక జీవోదయ కదలికగా మారుటయందు బాహ్యపుపౌర కొంచెంగా తొలిగిపోయి అంతరపుపౌర విచ్చుదల పరనడమున భూపౌరలోని తల్లి సారాంసయుత తీగ లన్ని ఏకంచేస్తూ ప్రకృతి తల్లి స్థానపు పౌరను రూపొందించుకొంటూ వచ్చును.అప్పుడే తల్లి అనే పద నిర్వహణకు స్థానబలము,స్థానబలనం చేకూరును.అలా చేకూరుట యందే అన్ని జన్మపర్యంతపుపౌరల నడుమున జన్మపుపౌర కూడ విచ్చుదల కాబడుతు వచ్చును.అలా విచ్చుదల కాబడుతుపోవుటలో బ్రహ్మ రంధ్రం మధ్యభాగమున తల్లితీగ అనుసారికము కదిలి తల్లి నాడీమండలమంతయు కదులును.తల్లి నాడీమండలపుపౌరలలో తల్లి కణకదలిక సారాంసయుతతీగలలో నింపబడిన ప్రథమనాడీ యంతువు కదులును.ఆ ప్రథమనాడీ కదులుటలో పిల్లనాడులన్నియు కదులును.ఆరకంగా ఒక తల్లి అనే కదలి కకు ప్రధానాంశస్థితి వివరణ ఏర్పడబడినట్లు,బాహ్యపుపౌరల నడమున అన్ని కోణాల వివరణయుత విషయఅల్లికల దారులను బట్టి ఒక స్త్రీ తొడుగు అలవరికతో కూడుకోబడిన పాత్రపోషణ లు,అదే విధముగా పురుష తొడుగు అలవరికతో కూడుకోబడిన పాత్రపోషణలు,నవుంసక పాత్రపోషణ ,పాత్ర పోషణల నడములో అనుభవమంతయు వెలికితీతకు రాబడుటలో తల్లి,తండ్రి కదలిక,సోదరి సోదరుని కదలిక,భార్య భర్త కదలిక,అలా అన్ని కదలికలు మారుతు బాహ్య కదలికలుగా మారిపోయి ఆ తదుపరి ఆ కదలికలలోని శ్వాసంతయు ముక్కుకొణ నుంచి ప్రథమ శ్వాసానాళము,శ్వాసానాళము నుంచి నాభి మధ్యము భాగం చేరుకొనిన నాభిపౌరల చుట్టూ తిరుగుతూ ప్రథమ నాడిలోనికి ప్రవేశించి ఆ శ్వాసాస్థితి యొక్క అలవరికలో జీవప్రమాణికము అంతయు మనస్సు అద్దంలోనికి చేరుకొనును. అలా మనస్సు అద్దంలోనికి చేరుకోగానే శబ్ద తరంగాలలో అనుభవాన్ని తిరిగేస్తూ జీవతరంగాలుగా మారిపోయి జీవోదయకదలికగా మారిపోవును.అప్పుడే కదలికకు తగ్గట్టుగా స్పందన వెలుబడను. స్పందన వెలుబడగానే బాహ్యపుపౌర తొలిగిపోయి అంతరపుపౌర విచ్చుదల అగును.అనగా బాహ్యము కొంచెంకొంచెంగా తొలుగును.అంతకపుపౌర విచ్చుదల కాబడుతూ పోవడమన్నది మనస్సే హృదయంగా మారులుపోవడం.అలా ఒక్కొక్క కదలిక బాహ్యకదలికగా ఆ తదుపరి అంతర కదలికగా మారుటతోనే ఒక్కొక్క కదలికకు ప్రధానాంశస్థితి వివరణ ఏర్పడుతుపోవును.